

Početna stranica > Pokretanje sudskog postupka > Europski pravosudni atlas u građanskim stvarima > Uredba Bruxelles I. (preinaka)

Uredba Bruxelles I. (preinaka)

Informacije na nacionalnoj razini i internetski obrasci u vezi s Uredbom br. 1215/2012

Opće informacije

Uredbom 1215/2012 nastoji se olakšati pristup pravosuđu, osobito utvrđivanjem pravila o nadležnosti sudova i pravila o brzom i jednostavnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima koje su donesene u državama članicama.

Uredbom se zamjenjuje Uredba 44/2001 (Uredba Bruxelles I) koja se, međutim, i dalje primjenjuje na postupke pokrenute prije 10. siječnja 2015., kada se Uredba 1215/2012 počinje primjenjivati (za dodatne pojedinosti vidjeti članak 66. Uredbe 1215/2012).

Uredba se primjenjuje u svim državama članicama Europske unije uključujući Dansku, koja je 2005. sklopila Sporazum između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima. Potrebne zakonodavne izmjene u Danskoj su stupile na snagu 1. lipnja 2013.

Uredbom se određuje iz koje su države članice sudovi u čijoj je nadležnosti odlučivanje u građanskim i trgovačkim sporovima s međunarodnim elementom. Uredbom se utvrđuje i da se sudska odluka donesena u državi članici priznaje u drugim državama članicama bez potrebe za bilo kakvim posebnim postupkom.

Sudska odluka donesena u državi članici koja je izvršna u toj državi, izvršna je i u drugim državama članicama bez zahtijevanja potvrde o izvršnosti.

Uredbom se predviđaju dva oblika, tj. potvrda o sudskoj odluci i potvrda o vjerodostojnoj ispravi/sudskoj nagodbi.

U skladu s Uredbom, države članice obavijestile su nadležne sudove kojima se mora podnijeti zahtjev za odbijanje izvršenja te sudove nadležne za pravne lijekove. **Za detaljne informacije koje se odnose na određenu zemlju odaberite odgovarajuću zastavu.**

U skladu s člankom 26. stavkom 2., sud u nekim stvarima, prije utvrđivanja nadležnosti, osigurava da je tuženik obaviješten o svom pravu osporavanja nadležnosti suda i o posljedicama upuštanja ili neupuštanja u postupak. U tu je svrhu [Europska pravosudna mreža u građanskim i trgovačkim stvarima](#)

utvrdila **neobvezni standardni tekst** [PDF](#) (243 Kb) [hr](#) s informacijama koje bi sud mogao upotrijebiti kako bi ispunio obvezu da tuženiku pruži informaciju u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe.

Europski portal e-pravosuđe sadrži informacije o primjeni Uredbe te alat za ispunjavanje **obrazaca** koji je prilagođen korisnicima.

Druge poveznice

Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

Sporazum između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, SL L 299, 16.11.2005.

Posljednji put ažurirano: 06/10/2020

Stranicu održava Europska komisija. Informacije na ovoj stranici ne odražavaju nužno službeno stajalište Europske komisije. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest koja se odnosi na propise za autorska prava za europske stranice.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Belgija

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

Nije primjenjivo

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi - u Belgiji, prvostupanjski sud („tribunal de première instance“)

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

– u Belgiji:

(a) kad je riječ o žalbi koju podnosi tuženik: prvostupanjski sud

(b) kad je riječ o žalbi koju podnosi podnositelj zahtjeva: žalbeni sud (*cour d'appel/hof van beroep*).

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

- u Belgiji, Kasacijski sud („Cour de Cassation“)

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

Ne postoji

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Nije primjenjivo

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Konvencija između Belgije i Francuske o nadležnosti, valjanosti i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava, potpisana u Parizu 8. srpnja 1899.,

Konvencija između Belgije i Nizozemske o nadležnosti, stečaju, valjanosti i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava, potpisana u Bruxellesu 28. ožujka 1925.,

Konvencija između Ujedinjene Kraljevine i Kraljevine Belgije o međusobnom izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, s Protokolom, potpisana u Bruxellesu 2. svibnja 1934.,

Konvencija između Njemačke i Belgije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Bonnu 30. lipnja 1958.,

Konvencija između Belgije i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beču 16. lipnja 1959.,

Konvencija između Belgije i Italije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i drugih izvršnih instrumenata u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Rimu 6. travnja 1962.,

Ugovor između Belgije, Nizozemske i Luksemburga o nadležnosti, stečaju, valjanosti i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava, potpisan u Bruxellesu 24. studenoga 1961., ako je na snazi.

Posljednji put ažurirano: 10/01/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Bugarska

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Izravno izvršenje iz Uredbe (EU) br. 1215/2012 uređeno je člankom 622.a Zakona o parničnom postupku:

„Članak 622.a (novo, Službeni list br. 50/2015)

1. Sudska odluka donesena u drugoj državi članici EU-a izvršna je bez naloga o izvršenju.
2. Izvršenje provodi sudski izvršitelj na zahtjev dotične stranke te na temelju primjerka sudske odluke iz druge države članice EU-a koji je ovjerio sud podrijetla i potvrde izdane u skladu s člankom 53. Uredbe (EU) br. 1215/2012.
3. Ako sudski izvršitelj utvrdi da se mjera ili nalog ne mogu izvršiti pod uvjetima i u skladu s ovim Zakonom, nalaže drugi oblik izvršenja.
4. Sudska odluka donesena u drugoj državi članici EU-a kojom se određuje privremena mjera, uključujući mjeru predostrožnosti, izvršna je u skladu sa stavicama 1. i 2. Ako je mjera određena bez pozivanja tuženika pred sud, podnosi se dokaz o dostavi sudske odluke.
5. Prilikom izvršenja sudski izvršitelj dostavlja primjerak potvrde iz stavka 2. pozivajući dužnika na suradnju. Uz potvrdu se prilaže primjerak sudske odluke donesene u drugoj državi članici EU-a ako nije dostavljena dužniku.
6. Dužnik može podnijeti zahtjev za odbijanje izvršenja u roku od mjesec dana od dostave. Ako je potreban prijevod sudske odluke, rok prestaje teći dok ga dužnik ne dobije.
7. Svaka se stranka može žaliti protiv prilagodbe mjere ili naloga iz članka 436.”

Kad je riječ o pitanjima koja se odnose na postupak izvršenja, a koja nisu uređena Uredbom (EU) br. 1215/2012, primjenjuju se opće odredbe dijela 5.

(Postupak izvršenja) Zakona o parničnom postupku.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi

Zahtjev iz članka 36. stavka 2. ili članka 45. stavka 4. podnosi se pokrajinskom sudu nadležnom prema mjestu prebivališta ili boravišta suprotne stranke ili, ako ta stranka nema prebivalište ni boravište u Bugarskoj, pokrajinskom sudu nadležnom prema mjestu prebivališta ili boravišta dotične stranke. Ako ni dotična stranka nema prebivalište ni boravište u Bugarskoj, zahtjev se podnosi Gradskom sudu u Sofiji (članak 622. Zakona o parničnom postupku).

Zahtjev iz članka 47. stavka 1. mora se podnijeti pokrajinskom sudu nadležnom prema mjestu prebivališta ili boravišta dužnika, ili prema mjestu izvršenja (članak 622.b Zakona o parničnom postupku).

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

– u Bugarskoj, Žalbeni sud u Sofiji (*Софийски апелативен съд*). Žalba se podnosi putem pokrajinskog suda koji je donio odluku o odbijanju izvršenja ili odluku o tome da ne postoje razlozi za odbijanje priznavanja.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

Daljnje žalbe protiv odluka Žalbenog suda u Sofiji podnose se Vrhovnom kasacijskom sudu (članak 623. stavak 6. Zakona o parničnom postupku).

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

Bugarski sudovi i druga tijela imaju međunarodnu nadležnost ako je tužitelj ili podnositelj zahtjeva bugarski državljanin ili pravna osoba registrirana u Republici Bugarskoj (članak 4. stavak 1. podstavak 2. Zakona o međunarodnom privatnom pravu).

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Konvencija između Bugarske i Belgije o određenim pravosudnim stvarima, potpisana u Sofiji 2. srpnja 1930.,

Ugovor između Narodne Republike Bugarske i Federativne Narodne Republike Jugoslavije o uzajamnoj pravnoj pomoći, potpisan u Sofiji 23. ožujka 1956., a koji je još uvijek na snazi između Bugarske, Slovenije i Hrvatske,

Ugovor između Narodne Republike Bugarske i Narodne Republike Rumunjske o pravnoj pomoći u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Sofiji 3. prosinca 1958.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Narodne Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Varšavi 4. prosinca 1961.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Sofiji 16. svibnja 1966.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Helenske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Ateni 10. travnja 1976.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Čehoslovačke Socijalističke Republike o pravnoj pomoći u uređivanju odnosa u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Sofiji 25. studenoga 1976.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Republike Cipra o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Nikoziji 29. travnja 1983.,

Sporazum između Vlade Narodne Republike Bugarske i Vlade Francuske Republike o uzajamnoj pravnoj pomoći u građanskim stvarima, potpisan u Sofiji 18. siječnja 1989.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Talijanske Republike o pravnoj pomoći i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisan u Rimu 18. svibnja 1990.,

Sporazum između Republike Bugarske i Kraljevine Španjolske o uzajamnoj pravnoj pomoći u građanskim stvarima, potpisan u Sofiji 23. svibnja 1993.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Republike Austrije o pravnoj pomoći u građanskim stvarima i ispravama, potpisan u Sofiji 20. listopada 1967.

Posljednji put ažurirano: 26/11/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Češka

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi

Okružni sudovi imaju stvarnu nadležnost.

Mjesno nadležan okružni sud utvrđuje se na sljedeći način:

Ako je već naloženo izvršenje odluke, mjesno nadležan je sud koji je izdao i izvršio nalog. Pravila nacionalne jurisdikcije za sudsko izvršenje sadržana su u članku 252. Zakona br. 99/1963 (Zakon o parničnom postupku).

Ako je već naložena ovrha (*exekuce*), mjesno nadležan je sud koji nalaže ovrhu (tzv. ovršni sud (*exekučni soud*)). Pravila za utvrđivanje ovršnog suda utvrđena su u članku 45. Zakona br. 120/2001 o sudskim izvršiteljima i ovrši (Ovršni zakon).

Ako izvršenje odluke ili ovrha nisu naloženi, za postupak je nadležan sud koji bi bio nadležan za sudsko izvršenje odluke (vidjeti točku 1.) ili koji bi bio ovršni sud (vidjeti točku 2.).

Popis svih okružnih sudova s ažuriranim podacima za kontakt dostupan je na [internetskoj stranici Ministarstva pravosuđa](#).

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

Žalba se podnosi sudu čija se odluka osporava (taj sud upućuje žalbu sudu nadležnom za žalbu).

Za razmatranje žalbi stvarno su nadležni regionalni sudovi. Mjesno nadležan je regionalni sud u čijoj se jurisdikciji nalazi okružni sud koji je donio prvostupanjsku odluku o zahtjevu za odbijanje izvršenja (odnosno o postupku za priznavanje ili o odbijanju priznavanja).

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

Moguća su samo izvanredna pravna sredstva, konkretno:

zahtjev za poništenje (*žaloba pro zmatečnost*) u skladu s člankom 229. i dalje Zakona br. 99/1963 (Zakon o parničnom postupku);

zahtjev za ponovno otvaranje postupka (*žaloba na obnovu řízení*) u skladu s člankom 228. i dalje Zakona br. 99/1963 (Zakon o parničnom postupku);

zahtjev za odlučivanje o žalbi (*dovolání*) u skladu s člankom 236. i dalje Zakona br. 99/1963 (Zakon o parničnom postupku).

Sva navedena izvanredna pravna sredstva upućuju se sudu koji je donio prvostupanjsku odluku o zahtjevu za odbijanje izvršenja (odnosno o postupku za priznavanje ili o odbijanju priznavanja).

Vrhovni sud nadležan je za postupak odlučivanja o žalbi (*řízení o dovolání*). Sud koji je presudio u prvom stupnju nadležan je za ponovno otvaranje postupka (*řízení na obnovu řízení*). Sud koji je presudio u prvom stupnju nadležan je za postupke poništenja (*řízení o žalobě pro zmatečnost*) u određenim slučajevima, dok je u drugim slučajevima nadležan Žalbeni sud (vidjeti članak 235.a Zakona br. 99/1963 (Zakon o parničnom postupku)).

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Slovački.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

Zakon br. 91/2012 o međunarodnom privatnom pravu, konkretno njegov članak 6.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Čehoslovačke Socijalističke Republike o pravnoj pomoći i uređivanju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima (Sofija, 25. studenoga 1976.)

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Republike Cipra o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima (Nikozija, 23. travnja 1982.)

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Helenske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima (Atena, 22. listopada 1980.)

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Kraljevine Španjolske o pravnoj pomoći, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima (Madrid, 4. svibnja 1987.)

Ugovor između Vlade Čehoslovačke Socijalističke Republike i Vlade Francuske Republike o pravnoj pomoći i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim, obiteljskim i trgovačkim stvarima (Pariz, 10. svibnja 1984.)

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći i uređivanju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima (Bratislava, 28. ožujka 1989.)

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Talijanske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima (Prag, 6. prosinca 1985.)

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Narodne Republike Poljske o pravnoj pomoći i uređenju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima (Varšava, 21. prosinca 1987.) u smislu Ugovora između Češke Republike i Republike Poljske o izmjeni i dopuni Ugovora između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Narodne Republike Poljske o pravnoj pomoći i uređenju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima potpisanog u Varšavi 21. prosinca 1987. (Mojmírovce, 30. listopada 2003.)

Konvencija između Čehoslovačke Republike i Portugala o priznavanju i izvršenju sudskih odluka (Lisabon, 23. studenoga 1927.)

Ugovor između Češke Republike i Rumunjske o pravnoj pomoći u građanskim stvarima (Bukurešt, 11. srpnja 1994.)

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o reguliranju pravnih odnosa u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima (Beograd, 20. siječnja 1964.)

Ugovor između Češke Republike i Slovačke Republike o pravnoj pomoći pravosudnih tijela te o uređenju određenih pravnih odnosa u građanskim i kaznenim pitanjima (Prag, 29. listopada 1992.).

Posljednji put ažurirano: 17/12/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Njemačka

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

1. Što općenito znači obavijest trećoj osobi o postupku?

Obavješćivanje trećih osoba postupak je upućivanja službene obavijesti o započetoj parnici (početni postupak – *Vorprozess*) trećim osobama koje nisu stranke u tom postupku. Obavješćivanje trećih obavlja se podnošenjem sudu podneska koji se zatim službeno uručuje primatelju. Treća osoba može odlučiti želi li pristupiti postupku. Treća osoba koja se priključi postupku ne postaje stranka nego samo umješač, čije izjave i radnje ne smiju biti u suprotnosti s onima glavne stranke. Od umješača se ne može zahtijevati da snosi ikakve troškove.

2. Koji su glavni učinci sudskih odluka na osobe kojima je upućena takva obavijest?

Pretpostavlja se da jedna od stranaka u započetoj parnici (početni postupak) opravdano strahuje od nepovoljnog ishoda, ali da i opravdano očekuje da će u slučaju nepovoljnog ishoda moći podnijeti tužbu za naknadu štete od treće osobe ili potraživati naknadu od treće osobe na temelju jamstva ili garancije. Stoga je u interesu stranke koja podnosi obavijest trećoj osobi da ne izgubi početnu parnicu (pri čemu može pomoći umješač) ili, ako je izgubi, da dobije naknadu štete u naknadnom sudskom postupku (*Folgeprozess*) protiv treće osobe u kojem će biti odlučeno u njezinu korist.

Ako treća osoba podupire stranku koja je podnijela obavijest, ona mora prihvatiti predmet u zatečenom stanju. Ona može iznositi argumente i podnositi postupovne dokumente pod uvjetom da time ne proturječi glavnoj stranci. Ako se treća osoba odbije uključiti u postupak ili ne zauzme stav, postupak se nastavlja bez obzira na treću osobu. Ako stranka koja je podnijela obavijest kasnije pokrene tužbu protiv treće osobe, treća osoba ne može tvrditi da je odluka u početnom postupku bila pogrešna. To znači da će se zaključak početnog postupka u korist stranke koja je podnijela obavijest trećoj osobi u naknadnom postupku smatrati obvezujućim.

3. Obavijest trećoj osobi nema učinka na odlučivanje o pravnim pitanjima u početnom postupku.

4. Ishod početnog postupka nije obvezujući ako je umješač bio onemogućen u iznošenju argumenata zbog stanja u kojem se nalazila parnica u trenutku u kojem se umješač u nju uključio ili zbog izjava i radnji glavne stranke.

5. Učinci obavijesti trećoj osobi primjenjuju se bez obzira na to je li se treća osoba uključila u početni postupak.

6. Obavijest trećoj osobi nema učinka na odnos između treće osobe i protivnika stranke koja podnosi obavijest trećoj osobi, osim ako se treća osoba umiješa na strani protivnika.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi
– u Njemačkoj *Landgericht*.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

– u Njemačkoj *Oberlandesgericht*.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

– u Njemačkoj *Bundesgerichtshof*.

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

– u Njemačkoj: članak 23. Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung*).

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

– u Njemačkoj: članak 68. i članci od 72. do 74. Zakona o parničnom postupku.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Konvencija između Njemačke i Italije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Rimu 9. ožujka 1936.,

Konvencija između Njemačke i Belgije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Bonnu 30. lipnja 1958.,

Konvencija između Njemačke i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, nagodbi i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beču 6. lipnja 1959.,

Konvencija između Ujedinjene Kraljevine i Savezne Republike Njemačke o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Bonnu 14. srpnja 1960.,

Konvencija između Nizozemske i Njemačke o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka i drugih izvršnih instrumenata u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Haagu 30. kolovoza 1962.,

Konvencija između Kraljevine Grčke i Savezne Republike Njemačke o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, nagodbi i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Ateni 4. studenoga 1961.,

Konvencija između Španjolske i Savezne Republike Njemačke o priznavanju i izvršenju sudskih odluka, nagodbi i izvršnih javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Bonnu 14. studenoga 1983.

Posljednji put ažurirano: 28/06/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Estonija

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

1) Kako se općenito može opisati obavijest trećoj osobi o postupku?

Prema estonskom postupovnom pravu treća osoba ima pravo sudjelovati u postupku bez obzira je li podnijela samostalni zahtjev. Ako je spor na sudu riješen na štetu jedne od stranaka u postupku, ta stranka može pokrenuti postupak protiv treće osobe kako bi je oslobodila od obveze koja proizlazi iz navodne povrede ugovora, obveze naknade štete ili druge odštete ili, ako smatra da će treća osoba podnijeti takvu tužbu protiv nje, stranka može, do okončanja prethodnog postupka ili do isteka roka za zahtjeve u okviru pisanog postupka, sudu koji vodi postupak podnijeti zahtjev za stupanje treće osobe u postupak. Nakon okončanja prethodnog postupka zahtjev za stupanje treće osobe u postupak može se podnijeti isključivo uz pristanak ostalih stranaka u postupku ili suda. Sud će pristati na stupanje treće osobe u postupak nakon okončanja prethodnog postupka samo ako postoji valjani razlog zašto zahtjev nije pravovremeno podnesen i ako bi prema mišljenju suda stupanje treće osobe u postupak bilo u interesu rješavanja spora. Sud dostavlja obavijest trećoj osobi o postupku, obavješćuje drugu stranku o tome te im određuje rok za iznošenje stajališta. Ako je obavijest u skladu s pravnim zahtjevima i stranka opravda potrebu za stupanjem treće osobe u postupak, sud nalaže da treća osoba stupa u postupak. Prema estonskom postupovnom pravu treća osoba koja ne podnosi samostalni zahtjev stranka je u postupku koja nije jedan od parničara (tužitelj ili tuženik). Ako se ispostavi da je treća osoba neopravdano stupila u postupak ili sudjeluje u postupku kao umješač, sud može naložiti da je se isključi iz postupka. Treća osoba koja ne podnosi samostalni zahtjev, a koja je stupila u postupak ili sudjeluje u postupku kao umješač pridružen tužitelju ili tuženiku trebala bi načelno podržavati stajalište predmetne stranke u postupku, odnosno iznositi argumente u korist te stranke i imati interes da ta stranka uspije u postupku. Treća osoba koja ne podnosi samostalni zahtjev može poduzeti sve parnične radnje osim onih koje mogu poduzeti samo tužitelj ili tuženik, a to uključuje podnošenje žalbi na odluke donesene u postupku. Zahtjev, žalba ili

parnična radnja treće osobe ima pravni učinak na postupak samo ako nije u suprotnosti sa zahtjevom, žalbom ili radnjom tužitelja ili tuženika kojemu je treća osoba pridružena u postupku. Pri podnošenju žalbe ili poduzimanju druge parnične radnje na treću osobu primjenjuje se isti rok kao na tužitelja ili tuženika kojemu je treća osoba pridružena u postupku, osim ako je zakonom propisano drukčije.

2) Koji su glavni učinci sudskih odluka na osobe kojima je dostavljena takva obavijest?

Ako stranka podnese zahtjev za stupanje neke osobe u postupak kao treće osobe, a sud je ne uključi u postupak ili osoba bude isključena iz postupka kao umješač, presuda u glavnom postupku nije pravno obvezujuća za tu osobu.

Ako stranka podnese zahtjev za stupanje neke osobe u postupak kao treće osobe te ta osoba stupi u postupak kao umješač, ta se treća osoba, u odnosu na tužitelja ili tuženika u čiju je korist sudjelovala u postupku kao umješač ili kojemu je pridružena u postupku, ne može u postupcima nakon glavnog postupka pozivati na činjenicu da je odluka o glavnoj stvari donesena u postupku bila netočna ili da je činjenično stanje bilo netočno utvrđeno. Ako stranka u postupku pokrene postupak protiv treće osobe koja nije podnijela samostalni zahtjev i poziva se na prethodni postupak, treća osoba može podnijeti i prigovor koji je podnijela u postupku kao umješač i koji je suprotan tvrdnjama stranke. Treća osoba može podnijeti i prigovor da nije mogla podnijeti zahtjev, prigovor, dokaze ili žalbu jer je prekasno sudjelovala u postupku kao umješač ili je prekasno stupila u postupak, ili ih nije mogla podnijeti zbog tvrdnji ili radnji tužitelja ili tuženika kojemu je pridružena u postupku. Treća osoba može podnijeti i prigovor da je tužitelj ili tuženik, bez znanja treće osobe, namjerno ili iz grube nepažnje propustio podnijeti zahtjev, prigovor, dokaze ili žalbu.

3) Ima li primjena materijalnog prava u glavnom postupku obvezujući učinak?

Ako je stranka podnijela zahtjev za stupanje neke osobe u postupak kao treće osobe, a sud je nije uključio u postupak ili je osoba isključena iz postupka kao umješač, presuda u glavnom postupku nije pravno obvezujuća, pa ni u odnosu na primjenu materijalnog prava.

4) Ima li utvrđeno činjenično stanje koje treća osoba nije mogla pobijati u glavnom postupku obvezujući učinak, primjerice jer ga stranke nisu osporile?

Činjenično stanje koje je utvrdio sud nije pravno obvezujuće za treću osobu ako ga ona nije mogla pobijati jer ga druge stranke nisu osporile ili ako se stranka kojoj je treća osoba pridružena u postupku nije složila s činjeničnim stanjem koje je treća osoba pobijala.

5) Proizvodi li obavijest trećoj osobi o postupku učinke bez obzira na to je li treća osoba stupila u glavni postupak?

Prema estonskom postupovnom pravu treća osoba može stupiti u postupak i sudjelovati kao umješač na vlastiti zahtjev. Sud odlučuje hoće li dopustiti da treća osoba stupi u postupak ili da ona sudjeluje kao umješač na temelju naloga. Stranka ili treća osoba mogu uložiti žalbu protiv naloga kojim sud dopušta ili odbija trećoj osobi sudjelovanje u postupku kao umješač odnosno uključuje ili odbija uključivanje treće osobe u postupak ili isključuje treću osobu iz postupka. Na presude regionalnih sudova o žalbama na presude okružnih sudova nije moguće uložiti žalbu vrhovnom sudu.

6) Ima li obavijest trećoj osobi utjecaja na odnos između treće osobe i protustranke podnositelja zahtjeva za stupanje treće osobe u postupak?

Ako stranka podnese zahtjev da treća osoba stupi u postupak, a sud je ne uključi, to nema utjecaja na odnose između stranke koja je podnijela zahtjev i njezine protustranke.

Ako stranka podnese zahtjev za stupanje neke osobe u postupak kao treće osobe te ta osoba bude uključena u postupak kao umješač, ta se treća osoba, u odnosu na tužitelja ili tuženika u čiju je korist sudjelovala u postupku kao umješač ili kojemu je pridružena u postupku, ne može u postupcima nakon glavnog postupka pozivati na činjenicu da je odluka o glavnoj stvari donesena u postupku bila netočna ili da je činjenično stanje bilo netočno utvrđeno.

Uključivanje treće osobe koja nije podnijela samostalni zahtjev i posljedice njezina uključivanja uređeni su člancima 214. i 216. Zakonika o građanskom postupku.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi
Regionalni sudovi.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

Okružni sudovi putem regionalnog suda čija se odluka osporava žalbom.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

Vrhovni sud.

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Engleski.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

Članak 86. (nadležnost na lokaciji imovine) Zakonika o građanskom postupku ako zahtjev nije povezan s tom imovinom osobe. Članak 100. (zahtjev za prestanak primjene standardnih uvjeta) Zakonika o građanskom postupku ako postupak treba pokrenuti na sudu u čijoj je mjesnoj nadležnosti standardni uvjet primijenjen.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Članci 212. – 216. Zakonika o građanskom postupku.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Sporazum o pravnoj pomoći i pravnim odnosima između Republike Litve, Republike Estonije i Republike Latvije, potpisan u Tallinnu 11. studenoga 1992.

Sporazum između Republike Estonije i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Tallinnu 27. studenoga 1998.

Posljednji put ažurirano: 21/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Hrvatska

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

O parnici se obavještava treća osoba, koja nije stranka u sporu, radi upoznavanja s činjenicom da se vodi parnica o sporu u kojem odluka može imati posredan pravni učinak i na obaviještenog. Ako tužitelj ili tuženik trebaju treću osobu obavijestiti o započetoj parnici, da bi se time zasnovao stanoviti građanskopravni učinak, oni mogu, sve dok se parnica pravomoćno ne dovrši, to učiniti podneskom preko parničnog suda, u kojem će navesti razlog obavijesti i u kakvu se stanju nalazi parnica. Stranka koja je treću osobu obavijestila o parnici ne može zbog toga tražiti prekid otpočete parnice, produljenje rokova ili odgodu ročišta.

Treća osoba koja ima pravni interes da jedna od stranaka uspije u parnici može se, ali ne mora, pridružiti toj stranci. Ako se odluči umiješati, izjavu o miješanju može dati na ročištu ili u pisanom podnesku koji se dostavlja objema strankama. Treća osoba koja stupa u parnicu ne postaje stranka u postupku, već stječe status umješača koji mora primiti parnicu u onom stanju u kakvom se nalazi u trenutku kada se umiješa u parnicu, a njegove radnje ne smiju biti u suprotnosti s radnjama poduzetim od stranke kojoj se pridružio.

Hrvatsko pravo poznaje tri kategorije umješača: običnog umješača, umješača s položajem jedinstvenog suparničara (pravni učinak presude se odnosi i na umješača jednako kao i na parničnu stranku) i umješača sui generis (miješanje državnog odvjetnika i centra za socijalnu skrb u parnicu). U slučaju da nije navedeno o kojem umješaču je riječ pretpostavlja se da se radi o običnom umješaču.

Pravomoćna presuda koja je donesena u parnici o kojoj je treća osoba obaviještena ili u kojoj je sudjelovala kao umješač proizvodi prema njoj specifičan pravni učinak koji se obično naziva intervencijski efekt, koji ove osobe mogu od sebe otkloniti uspješnim isticanjem prigovora *male gesti vel conducti processu*. Naime, ako se protiv treće osobe, koja je obaviještena ili koja je kao umješač sudjelovala u sporu o kojem je obaviještena, pokrene nova parnica, u toj novoj parnici treća osoba koja je obaviještena ili je bivši umješač, pri reguliranju svojih spornih odnosa sa strankom kojoj se u ranijoj parnici pridružila, neće moći tvrditi da spor, onako kako je tijekom tog postupka izložen sudu, nije pravilno riješen, no pravomoćna presuda ne djeluje prema umješaču apsolutno.

Naime, ako je stranka poduzimala procesne radnje za koje je znala da pogoršavaju njen procesni položaj ili ako je propuštala poduzimati procesne radnje iako je znala da bi njima, s obzirom na argumente kojim je raspolagala, mogla poboljšati svoj procesni položaj, ili ako je načelno povoljnim procesnim radnjama svog umješača oduzimala procesno značenje opozivajući ih ili poduzimajući radnje koje su s njima u suprotnosti, pravomoćnoj presudi ranije donesenoj u sporu između stranke kojoj se umješač bio pridružio i njenog protivnika može se osporiti intervencijski efekt u odnosu na bivšeg umješača.

Postojanje pretpostavki da je umješaču bilo omogućeno da u parnici poduzima sve radnje koje doprinose pozitivnom ishodu spora presumira se sve dok se u povodu prigovora bivšeg umješača ne utvrdi suprotno.

Posljedice obavještavanja su procesne i građanskopravne prirode. Stranka koja je obavještavanje izvršila može se u naknadnoj parnici protiv obaviještenog pozvati na tzv. intervencijski efekt pravomoćne presude bez obzira je li se treća osoba stupila u parnicu kao umješač ili ne (na primjer: ako je štetnik propustio sudjelovati kao umješač u parnici između oštećenika i osiguratelja, iako ga je osiguratelj pozvao da se umiješa u parnicu, ne može u regresnoj parnici koju protiv njega vodi osiguratelj isticati prigovore koje je mogao isticati u parnici vođenoj između osiguratelja i oštećenika). Obavještavanje je relevantno i za prekid zastarijevanja, prekid dospelosti i za ostvarivanje zahtjeva za odgovornost zbog nedostatka stvari.

Obavijest treće osobe o parnici ne utječe na odnos između treće osobe koja je o toj parnici obaviještena i protivnika stranke kojoj se umješač pridružio, osim u situaciji kad je treća osoba odlučila da se parnici pridruži kao umješač.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Postupak izvršenja (ovrhe) u Republici Hrvatskoj reguliran je odredbama Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17; dalje u tekstu: OZ).

Navedenim zakonom uređen je postupak po kojemu sudovi provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih isprava (ovršni postupak). U postupku provedbe ovrhe sudjeluju i Financijska agencija - pravna osoba koja provodi ovrhu prema odredbama OZ-a i zakona kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima, poslodavci, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, te druga zakonom predviđena tijela.

Općinski sudovi stvarno su nadležni određivati ovrhu, osim ako rješavanje tih predmeta nije izrijekom povjereno drugom sudu, tijelu ili osobi. Sudovi nadležni određivati ovrhu ovlašteni su postupati i u povodu pravnih lijekova podnesenih protiv rješenja o ovrsi te drugih odluka koje su donijeli u povodu prijedloga za ovrhu. Mjesna nadležnost određena OZ-om je isključiva (npr. za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na nekretnini i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nekretnina nalazi).

Ovršni postupak u prvom i drugom stupnju vodi i odluke donosi sudac pojedinac, ako OZ-om nije određeno da postupak vodi i odluke donosi javni bilježnik. Postupak pokreće ovrhovoditelj podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave nadležnom sudu. Iznimka od ovog pravila postoji kada ovrhovoditelj podnosi Financijskoj agenciji (FINA) zahtjev za izravnu naplatu na temelju ovršne isprave (npr. pravomoćne sudske presude). Ovo je dopušteno samo u slučaju kada se radi o ovrsi na novčanoj tražbini ovršenika (izravna naplata novčane tražbine). Tada FINA ne donosi rješenje o ovrsi, već primjerak ovrhovoditeljevog zahtjeva sa svim podacima dostavlja ovršeniku.

Predmet ovrhe su stvari i prava na kojima se po zakonu može provesti ovrha radi ostvarenja tražbine. Sredstva ovrhe su ovršne radnje, odnosno radnje osiguranja ili sustav takvih radnji kojima se po zakonu tražbina prisilno ostvaruje ili osigurava.

Sud određuje ovrhu onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom prijedlogu. Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe, sud će, na prijedlog ovršenika, ograničiti ovrhu samo na neka od tih sredstava, odnosno predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje tražbine.

Može li neka stvar ili neko pravo biti predmet ovrhe, odnosno je li ovrha na nekoj stvari ili pravu ograničena, ocjenjuje se s obzirom na okolnosti koje su postojale u vrijeme podnošenja ovršnoga prijedloga.

Člankom 212. OZ-a propisana su posebna pravila o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, dok su člancima 241. i 242. OZ-a propisana posebna pravila o izuzimanju i ograničenju ovrhe kod imovine pravnih osoba. Jedno od osnovnih načela ovršnog postupka propisuje da je sud pri provedbi ovrhe i osiguranja dužan paziti na dostojanstvo ovršenika te na to da ovrha za njega bude što manje nepovoljna. Protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba, ako OZ-om nije drukčije određeno. Pravodobna i dopuštena žalba protiv sudskog rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave ne odgađa provedbu ovrhe. Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dostave prvostupanjskoga rješenja, ako OZ-om nije drukčije određeno, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana.

Sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.

Tražbine koje nisu utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

Tražbine povremenih davanja koja dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, pa bilo da se radi o sporednim povremenim tražbinama, kao što je tražbina kamata, bilo da se radi o takvim povremenim tražbinama u kojima se iscrpljuje samo pravo, kao što je tražbina uzdržavanja, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakoga pojedinog davanja. Isto vrijedi za anuitete kojima se u jednakim unaprijed određenim povremenim iznosima otplaćuju glavnica i kamate, ali ne vrijedi za otplate u obrocima i druga djelomična ispunjenja.

Pravo iz kojega proistječu povremene tražbine zastarijeva za pet godina, računajući od dospelosti najstarije neispunjene tražbine. Ne može zastarjeti pravo na uzdržavanje određeno zakonom.

Međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. Zastara teče odvojeno za svaku isporuku robe, izvršeni rad ili uslugu.

Tražbina zakupnine i najamnine, bilo da je određeno da se plaća povremeno, bilo u jednom ukupnom iznosu, zastarijeva za tri godine. Tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. U svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za pet godina otkad je šteta nastala. Kad je šteta prouzročena kaznenim djelom, a za kazneni progon je predviđen dulji rok zastare, zahtjev za naknadu štete prema odgovornoj osobi zastarijeva kad istekne vrijeme određeno za zastaru kaznenog progona.

Nakon proteka roka od godine dana zastarijevaju tražbine za isporučenu električnu i toplinsku energiju, plin, vodu, za dimnjačarske usluge i za održavanje čistoće, kad je usluga obavljena za potrebe kućanstva, radiopostaje i radiotelevizijske postaje za uporabu radioprijamnika i televizijskog prijamnika, pošte, telegrafa i telefona za uporabu telefona i poštanskih pretinaca te druge njihove tražbine koje se naplaćuju u tromjesečnim ili kraćim rokovima, tražbina pretplate na povremene tiskovine, računajući od isteka vremena za koje je tiskovina naručena.

Tražbine ugovaratelja osiguranja, odnosno treće osobe iz ugovora o osiguranju života zastarijevaju za pet, a iz ostalih ugovora o osiguranju za tri godine, računajući od prvog dana poslije protoka kalendarske godine u kojoj je tražbina nastala. Tražbine osiguratelja iz ugovora o osiguranju zastarijevaju za tri godine. Zastara tražbine koja pripada osiguratelju prema trećoj osobi odgovornoj za nastupanje osiguranog slučaja počinje teći kad i zastara tražbine osiguranika prema toj osobi i navršava se u istom roku.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi
U Republici Hrvatskoj zahtjevi se podnose nadležnim općinskim sudovima u građanskim stvarima i nadležnim trgovačkim sudovima u trgovačkim stvarima. Svi općinski sudovi nadležni su odlučivati o priznavanju i izvršenju odluka stranih sudova.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

Pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja u Republici Hrvatskoj podnosi se županijskom sudu preko nadležnog općinskog suda u građanskim stvarima i Visokom trgovačkom sudu preko nadležnog trgovačkog suda u trgovačkim stvarima.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

Sukladno važećem nacionalnom zakonodavstvu ne postoje sudovi kojima se podnosi daljnji pravni lijek.

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

U pogledu nadležnosti u građanskim i trgovačkim stvarima čl. 46. Zakona o međunarodnom privatnom pravu (NN 101/17), koji je na snazi od 29.01.2019. godine, određuje nadležnost suda Republike Hrvatske u sporovima s međunarodnim elementom. Navedena odredba izrijekom propisuje primjenu Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima od 12. prosinca 2012. (SL L 351, 20.12.2012.) unutar njenog polja primjene, te proširuje primjenu iste i na situacije s državljanima trećih država. Stavkom 3. ostavlja se mogućnost izbora nadležnog suda treće države ukoliko sud Republike Hrvatske ili neke druge države članice Europske unije nije isključivo nadležan.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

U Republici Hrvatskoj obavješćivanje trećih strana regulirano je člankom 211. Zakona o parničnom postupku.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Sporazum između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Bugarske od 23.3.1956. o uzajamnoj pravnoj pomoći,

Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Čehoslovačke Republike od 20.1.1964. o reguliranju pravnih odnosa u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima,

Konvencija između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Francuske Republike od 18.5.1971. o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima,

Sporazum između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Kraljevine Grčke od 18.6.1959. o uzajamnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka,

Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske od 7.3.1968. o uzajamnom pravnom saobraćaju,

Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Poljske od 6.2.1960. o pravnom saobraćaju u građanskim i krivičnim stvarima,

Ugovor između Rumunjske Narodne Republike i Federativne Narodne Republike Jugoslavije od 18.10.1960. o pravnoj pomoći,

Konvencija između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Talijanske Republike o uzajamnoj pravnoj pomoći u građanskim i upravnim stvarima, potpisana u Rimu 3. prosinca 1960.,

Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Austrije o uzajamnom pravnom saobraćaju, potpisan u Beču 16. prosinca 1954.,

Sporazum između Republike Hrvatske i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima od 7.2.1994.

Posljednji put ažurirano: 29/07/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (prelnaka) - Cipar

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Detaljan se opis postupaka nalazi na stranici pod nazivom [Postupci izvršenja presude](#).

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi
U Cipru, okružni sudovi (Eparchiaká Dikastíria)

Okružni sud u Nikoziji

Charalambos Mouskos Street, 1405 Nikozija, Cipar

Telefon: (+357) 22865518

Telefaks: (+357) 22304212 / 22805330

E-pošta: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okružni sud u Limasolu

8 Lord Byron Avenue, P.O. Box 54619, 3726 Limasol, Cipar

Telefon: (+357) 25806100 / 25806128

Telefaks: (+357) 25305311

E-pošta: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okružni sud u Lamaki

Artemidos Avenue, 6301 Lamaka, P.O. Box 40107, Cipar

Telefon: (+357) 24802721

Telefaks: (+357) 24802800

E-pošta: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okružni sud u Pafosu

Corner of Neophytou & Nicos Nicolaides, 8100 Pafos, P.O. Box 60007, Cipar

Telefon: (+357) 26802601

Telefaks: (+357) 26306395

E-pošta: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okružni sud u Famagusti

2 Sotiras Street, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cipar

Telefon: (+357) 23730950 / 23742075

Telefaks: (+357) 23741904

E-pošta: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

U Cipru, Vrhovni sud Cipra (*Anótato Dikastírio Kýprou*)

Vrhovni sud

Charalambos Mouskos Street, 1404 Nikozija, Cipar

Telefon: (+357) 22865741

Telefaks: (+357) 22304500

E-pošta: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

U Cipru, Vrhovni sud Cipra (*Anótato Dikastírio Kýprou*)

Vrhovni sud

Charalambos Mouskos Street, 1404 Nikozija, Cipar

Telefon: (+357) 22865741

Telefaks: (+357) 22304500

E-pošta: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

– u Cipru, grčki i engleski jezik.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

– u Cipru, članak 21. Zakona o sudovima br. 14 iz 1960.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Ugovor iz 1982. između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Republike Cipra o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, Konvencija iz 1981. između Republike Cipra i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, Konvencija iz 1984. između Republike Cipra i Helenske Republike o pravnoj suradnji u građanskim, obiteljskim, trgovačkim i kaznenim stvarima, Sporazum iz 1983. između Republike Cipra i Narodne Republike Bugarske o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, Ugovor iz 1984. između Republike Cipra i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima (čiji je sljednik, među ostalima, Slovenija),

Konvencija iz 1996. između Republike Cipra i Republike Poljske o pravnoj suradnji u građanskim i kaznenim stvarima.

Posljednji put ažurirano: 08/11/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Latvija

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

Sudjelovanje trećih osoba u parničnom postupku uređeno je člancima od 78. do 81. Zakona o parničnom postupku. U skladu s člankom 78. stavkom 1. Zakona, treća osoba u parničnom postupku fizička je ili pravna osoba na čija prava ili obveze, u odnosu na jednu od stranaka u postupku, može utjecati presuda u tom predmetu. Cilj uključivanja treće osobe u sudski postupak potpuno je utvrđivanje činjenica predmeta i osiguravanje učinkovitosti postupka dopuštajući trećoj osobi da pruži objašnjenja i iznese stajalište o podnesenim zahtjevima. Ako se osoba koja je mogla biti treća strana u postupku ne uključi u taj postupak, to joj ne oduzima prava niti joj onemogućuje da na bilo koji drugi način brani svoje interese posebnom tužbom. Međutim, treba imati na umu da sudjelovanje treće osobe u postupku može utjecati na način na koji se rješava prvotni zahtjev. To je važno, na primjer, kada se razmatra naknadni zahtjev za naknadu, jer iz latvijskih nacionalnih pravila parničnog postupka proizlazi da se naknadni zahtjev može razmotriti tek nakon ispitivanja prvotnog zahtjeva, a činjenice prihvaćene u obrazloženju odluke o prvotnom zahtjevu sud ne može ponovno ispitivati.

Trećim se osobama može dopustiti da sudjeluju u postupku sve dok se ne okonča postupak o glavnoj stvari pred prvostupanjskim sudom. Treće osobe mogu biti pozvane da sudjeluju u postupku i na zahtjev jedne od stranaka ili na zahtjev državnog odvjetnika. Ovisno o prirodi i razini njihova interesa, treće osobe klasificiraju se kao: (a) treće osobe sa samostalnim zahtjevom ili (b) treće osobe bez samostalnog zahtjeva.

Treće osobe koje podnose samostalni zahtjev u odnosu na predmet spora mogu sudjelovati u postupku na zahtjev: u načelu njihov samostalni zahtjev usmjeren je i protiv tuženika i protiv tužitelja. Treće osobe imaju ista prava i obveze kao i tužitelj (vidjeti članak 79. Zakona o parničnom postupku). Položaj treće osobe sa samostalnim zahtjevom razlikuje se od položaja treće osobe koja podupire tužitelja ili zajedničkog tužitelja po tome što zahtjevi tih strana nisu usmjereni jedni protiv drugih dok udovoljavanje samostalnom zahtjevu treće osobe u načelu isključuje udovoljavanje zahtjevu tužitelja.

Treće osobe koje ne podnose samostalni zahtjev u vezi s predmetom spora mogu se priključiti na strani bilo tužitelja ili tuženika ako bi presuda u tom predmetu mogla utjecati na prava i obveze umješaača u odnosu na jednu od stranaka u postupku. Treće osobe koje ne podnose samostalni zahtjev imaju ista postupovna prava i obveze kao i stranke u postupku, osim što ne mogu mijenjati osnovu tužbenog zahtjeva ili predmeta spora, povećati ili smanjiti opseg tužbenog zahtjeva, povući ili priznati tužbeni zahtjev, sklopiti nagodbu ili zatražiti izvršenje sudske presude. Podnesci kojima se traži pozivanje trećih osoba u postupak i podnesci trećih osoba kojima one traže da sudjeluju na strani bilo tužitelja bilo tuženika moraju sadržavati razloge za pozivanje treće osobe ili razloge za dopuštenje da se treće osobe priključe u predmet (članak 80. Zakona o parničnom postupku). Treće osobe bez samostalnog zahtjeva obično sudjeluju u predmetu kada postoji mogućnost da jedna od parničnih stranaka može naknadno od njih tražiti naknadu štete, bilo u povezanim predmetima, bilo u predmetima u kojima treća osoba može sama podnijeti naknadnu tužbu ovisno o ishodu prvotne tužbe.

Slijedom toga, iz odredbi članaka od 78. do 81. Zakona o parničnom postupku proizlazi da je presuda obvezujuća za treću osobu koja sudjeluje u postupku i da se presuda može izvršiti protiv treće osobe (ili treća osoba može tražiti izvršenje presude), samo u onim slučajevima kad je treća osoba podnijela samostalni zahtjev. Unatoč tome presuda proizvodi pravne učinke za treću osobu u svakom slučaju, u smislu da su činjenice utvrđene u presudi obvezujuće za bilo koji naknadni zahtjev koji se temelji na prvotnom postupku.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Sudske presude i odluke u izvansudskim postupcima izvršive su nakon što stupe na snagu, osim ako su, u skladu sa zakonom ili sudskom presudom, odmah izvršive. Ako je određen rok za dobrovoljno izvršenje sudske presude, ali se presuda ne izvrši, sud izdaje nalog za izvršenje nakon što istekne rok za dobrovoljno izvršenje. Ovlašteni sudski izvršitelji provode mjere izvršenja na temelju uputa za izvršenje.

Naloga za izvršenje podnositeljima zahtjeva izdaje sud koji rješava predmet. Za svaku presudu izdaje se jedan nalog za izvršenje. Ako se presuda treba izvršiti na različitim mjestima, od kojih je dio odmah izvršiv, ili ako se presuda treba izvršiti u korist više tužitelja ili protiv više tuženika, na zahtjev podnositelja zahtjeva sud izdaje više naloga za izvršenje. Kada se izdaje više naloga za izvršenje, mjesto izvršenja ili dio presude koji se treba izvršiti prema tom nalogu mora biti jasno naznačen u svakome od njih, dok se u slučaju solidarne naplate u nalogu mora naznačiti i tuženik protiv kojega će se tražiti daljnja naplata.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi U Latviji je za izvršenje odluka nadležan okružni sud ili gradski okružni sud (*rajona (pilsētas) tiesa*).

Zahtjevi za priznavanje ili za odbijanje priznavanja presude (članak 36. stavak 2. i članak 45.) podnose se okružnom (ili gradskom okružnom) sudu u čijoj je nadležnosti izvršenje presude ili okružnom (ili gradskom okružnom) sudu koji je nadležan prema mjestu tuženikova prijavljenog prebivališta. Međutim, ako ne postoji prijavljeno prebivalište, zahtjevi se podnose sudu koji je nadležan prema boravištu ili prijavljenoj adresi tuženika.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

U Latviji, kod regionalnog suda (*apgabaltiesa*), preko okružnog (ili gradskog okružnog) suda koji je donio odluku.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

Nije primjenjivo.

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije relevantno.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

U Latviji,

članak 27. stavak 2. Zakona o parničnom postupku, u skladu s kojim, ako je tuženikovo prebivalište nepoznato ili ako tuženik nema stalno prebivalište u Latviji, tužba se može podnijeti sudu nadležnom prema mjestu gdje tuženik ima nekretninu ili sudu prema mjestu tuženikova posljednjeg poznatog prebivališta,

članak 28. stavak 3. istog zakona, u skladu s kojim tužitelj može tužbeni zahtjev radi tjelesnih ozljeda podnijeti sudu nadležnom prema tužiteljevu prebivalištu ili prema mjestu gdje su nastale ozljede,

članak 28. stavak 5. istog zakona, u skladu s kojim se tužbeni zahtjev radi povrata imovine ili naknade njezine vrijednosti može podnijeti i sudu nadležnom prema mjestu tužiteljeva prijavljenog boravišta,

stavak 6. istog zakona, u skladu s kojim se pomorski tužbeni zahtjevi mogu podnijeti i sudu nadležnom prema mjestu gdje je tuženikovo plovilo zaplijenjeno,

članak 28. stavak 9. istog zakona, u skladu s kojim tužitelj može podnijeti tužbeni zahtjev iz radnog odnosa sudu nadležnom prema tužiteljevu prijavljenom prebivalištu ili prema mjestu zaposlenja.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

U skladu s člankom 640. Zakona o parničnom postupku, odluku o priznanju i izvršenju strane sudske presude ili odluku o odbijanju zahtjeva za priznanje donosi sudac pojedinac na temelju podnesenog zahtjeva i priloženih dokumenata u roku od deset dana od pokretanja postupka, bez pozivanja stranaka.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Sporazum o pravnoj pomoći i pravnim odnosima između Republike Latvije, Republike Estonije i Republike Litve od 11. studenoga 1992.

Sporazum od 23. veljače 1994. između Republike Latvije i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima.

Posljednji put ažurirano: 27/12/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Litva

Članak 65. stavak 3. — informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

1. Kako se općenito može opisati obavijest trećoj osobi?

U skladu s odredbama članka 46. i 47. litavskog Zakona o građanskom postupku (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*), treće osobe mogu podnijeti zasebne zahtjeve u vezi sa spornim pitanjem ili ne.

Treće osobe koje podnose zasebne zahtjeve u vezi sa spornim pitanjem mogu se uključiti u postupak isključivo na vlastitu inicijativu. Te su treće osobe nezavisni sudionici u postupku te nisu pridružene tužitelju ni tuženiku. Treće osobe koje podnose zasebne zahtjeve mogu se uključiti u postupak do iznošenja završne riječi.

Treće osobe koje ne podnose zasebne zahtjeve u vezi sa spornim pitanjem mogu se pridružiti tužitelju ili tuženiku u postupku sve do iznošenja završne riječi ako bi se presudom u predmetu moglo utjecati na njihova prava ili obveze. Treće osobe mogu se uključiti u postupak i na temelju obrazloženog zahtjeva stranaka ili na inicijativu suda.

Treće se osobe obavješćuje o nastalom sporu te poziva na uključivanje u postupak pred litavskim sudom upućivanjem poziva ili obavijesti, uključujući preslik tužbe. U skladu s člankom 133. stavkom 1. Zakona o građanskom postupku strankama uključenima u postupak (uključujući treće osobe) datum i mjesto ročišta ili pojedinačne postupovne mjere priopćuju se u pozivima ili obavijestima. Međutim, obavješćivanje trećih osoba o postupku dužnost je suda, a ne stranaka, koje u svojim podnescima samo navode da je u postupak potrebno uključiti druge osobe.

Treće osobe koje podnose zasebne zahtjeve imaju jednaka prava i obveze kao tužitelj.

Treće osobe koje ne podnose zasebne zahtjeve imaju jednaka postupovna prava (uključujući pravo na nadoknadu troškova) i obveze kao stranke u postupku, uz iznimku prava izmjene temelja i predmeta zahtjeva, povećanja ili smanjenja zahtjeva, povlačenja zahtjeva, prihvatanja zahtjeva ili postizanja nagodbe. Treće osobe nemaju ni pravo zatražiti izvršenje sudske presude. Treće osobe koje ne podnose zasebne zahtjeve ne mogu djelovati suprotno interesima stranke kojoj su pridružene u postupku.

2. Koji su glavni učinci sudskih odluka na osobe kojima je upućena takva obavijest?

Sudjelovanjem trećih osoba koje podnose zasebne zahtjeve omogućuje se donošenje odluke u jedinstvenom postupku o više povezanih sporova koji se odnose na isti predmet te u tom slučaju protiv trećih osoba koje su podnijele zasebne zahtjeve nije moguće pokrenuti daljnje postupke (niti te treće osobe mogu pokrenuti daljnje postupke protiv istog tuženika) jer se smatra da je spor između tih stranaka o konkretnom predmetu riješen. Ako je osoba bila obaviještena o mogućnosti uključivanja kao treća osoba u postupak koji je u tijeku podnošenjem zasebnog zahtjeva, no nije se uključila u postupak, u

budućnosti se protiv te osobe mogu pokrenuti zasebni zahtjevi u vezi s istim predmetom. Prvom se odlukom međutim ne može utjecati na prava i obveze osobe koja se nije uključila u postupak kao treća osoba.

Pri donošenju odluke o predmetu sud ne može istovremeno odlučiti i o pravima i obvezama treće osobe koja nije podnijela zasebni zahtjev protiv stranke s kojom ima materijalno-pravni odnos. Prema tome, sudskom odlukom u predmetu u koji su uključene treće osobe koje nisu podnijele zasebni zahtjev ne sprječava se pokretanje drugog postupka protiv treće osobe uključene u početni postupak koja nije podnijela zasebni zahtjev. No u tom slučaju prva sudska odluka ima snagu prethodne odluke, to jest, ako postoji drugi postupak u koji su uključene iste stranke (npr. zahtjev za nadoknadu štete) nije potrebno uzeti u obzir okolnosti utvrđene u konačnoj odluci u prvom predmetu (članak 182. stavak 2. Zakona o građanskom postupku).

Ako osoba nije bila obaviještena o mogućnosti uključivanja kao treća osoba u postupak koji je u tijeku, uz ili bez podnošenja zasebnih zahtjeva, ili ako je osoba bila obaviještena, ali se nije uključila u postupak te je sudskom odlukom odlučeno o njezinim materijalnim pravima i obvezama, to može predstavljati osnovu za ponovno otvaranje predmeta. Ako se osoba nije uključila u postupak, dotična sudska odluka uglavnom za tu osobu nema snagu prethodne odluke.

3. Ima li pravna procjena u glavnom postupku obvezujući učinak?

Vidjeti odgovor na 2. pitanje.

4. Imaju li utvrđene činjenice koje treća osoba nije mogla pobijati u glavnom postupku obvezujući učinak, primjerice jer ih stranke nisu osporile?

Vidjeti odgovor na 2. pitanje.

5. Proizvodi li obavijest trećoj osobi učinke bez obzira na to je li se treća osoba uključila u glavni postupak ili ne?

Ne. Sudskom odlukom u prvom (glavnom) postupku ne može se utjecati na prava i obveze osobe koja je bila obaviještena, ali se nije uključila u postupak kao treća osoba. Ako osoba nije bila obaviještena o mogućnosti uključivanja kao treća osoba u postupak koji je u tijeku, uz ili bez podnošenja zasebnih zahtjeva, ili ako je osoba bila obaviještena, ali se nije uključila u postupak te je sudskom odlukom odlučeno o njezinim materijalnim pravima i obvezama, to može predstavljati osnovu za ponovno otvaranje predmeta.

6. Ima li obavijest trećoj osobi utjecaja na odnos između treće osobe i suparničke stranke podnositelja obavijesti?

Vidjeti odgovor na 2. pitanje.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi
U Litvi, Žalbeni sud Litve (*Lietuvos apeliacinis teismas*).

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

U Litvi, Žalbeni sud Litve (*Lietuvos apeliacinis teismas*).

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

U Litvi, kasacijska žalba pred Vrhovnim sudom Litve (*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*).

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

U Litvi, članak 783. stavak 3., članak 787. i članak 789. stavak 3. Zakona o građanskom postupku (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*).

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

U Litvi, članci 46. i 47. litavskog Zakona o građanskom postupku (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*).

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Sporazum o pravnoj pomoći i pravnim odnosima između Republike Litve, Republike Estonije i Republike Latvije, potpisan u Tallinnu 11. studenoga 1992., Sporazum između Republike Litve i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Varšavi 26. siječnja 1993.

Posljednji put ažurirano: 27/02/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Mađarska

Članak 65. stavak 3. — informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

1.) Značenje obavijesti trećoj strani u skladu s mađarskim građanskim postupovnim pravom

Stranka koja je ne uspije u postupku i želi podnijeti tužbu protiv treće strane ili je predmet tužbe koju je podnijela treća strana, može toj trećoj strani poslati obavijest. Obavijest trećoj strani osim tužitelja i tuženika može podnijeti i umješac ili obaviještena treća strana.

2.) Rokovi za obavješćavanje treće strane kao postupovne radnje:

Tuženik može obavijest trećoj strani poslati u roku od 30 dana od primitka tužbe, a tužitelj u roku od 30 dana od primitka materijalne protutužbe. Ova se odredba analogijom primjenjuje na prihvaćene izmjene tužbe te na protutužbe.

Osoba koja se uključi u postupak nakon njegova početka, odnosno umješac ili obaviještena treća strana, obavijest trećoj strani može poslati u roku od 30 dana od uključivanja u postupak. U predmetima koji se smatraju posebno ozbiljnima (vrijednost veća od 400 milijuna HUF) rok za izjave stranke koja šalje obavijest i obaviještene treće strane je 15 dana. Ako podnositelj obavijesti izjavu podnese nakon isteka roka, ta je izjava ništava, odnosno sud smatra da nije podnesena.

3.) Slanje obavijesti trećoj strani:

Stranka koja šalje obavijest ima dvije obveze pri slanju obavijesti trećoj strani. Prvo, stranka koja šalje obavijest mora obavijest predmetnoj trećoj strani poslati u pisanom obliku te u njoj navesti osnovu za obavijest uz kratki pregled stanja postupka. Drugo, obavijest se mora podnijeti sudu, u pisanom obliku ili usmeno na ročištu, uz navođenje osnove za obavijest. Kada se obavijest podnosi sudu, stranka koja šalje obavijest mora priložiti dokumente kojima se dokazuje da je obaviještena treća strana primila obavijest i dokaz o datumu primitka.

Ako obaviještena treća strana u roku od 30 dana od obavijesti za koju je stranka koja šalje obavijest podastrijela dokaze sudu ne dostavi izjavu o uključivanju u postupak, smatra se da obaviještena treća strana nije prihvatila obavijest. Izjava podnesena nakon roka smatra se ništavom.

Ako obaviještena treća strana prihvati obavijest, može se pridružiti stranci koja šalje obavijest kao umješac. O tome može obavijestiti pisanim putem ili usmeno na ročištu.

Prihvaćanje intervencije obaviještene treće strane i priznanje statusa obaviještene treće strane uređeno je pravilima o intervencijama.

4.) Pravne posljedice obavijesti trećoj strani:

Ako obaviještena treća strana prihvati obavijest treće strane, može se pridružiti stranci koja šalje obavijest kao (pozvani) umješac. Mađarskim su zakonom o parničnom postupku za umješace predviđene dvije različite situacije.

– Ako izvršnost presude ne obuhvaća pravni odnos umješača i suprotne stranke, umješač (prvotno obaviještena treća strana) može samostalno poduzeti bilo koju pravnu radnju koju može poduzimati stranka koju podupire umješač, isključujući nagodbu, priznanje prava i odricanje od prava. Radnje koje poduzima umješač imaju učinak samo u mjeri u kojoj te radnje ne poduzima stranka kojoj se pridružuje te ako nisu u sukobu s radnjama koje ta stranka poduzima.

– Ako u skladu s važećim zakonodavstvom izvršnost presude obuhvaća i pravni odnos umješača i suprotne stranke, umješač (prvotno obaviještena treća strana) može samostalno poduzeti bilo koju pravnu radnju koju može poduzimati stranka kojoj se pridružuje umješač, isključujući nagodbu, priznanje prava i odricanje od prava, i te radnje proizvode učinke čak i ako su u sukobu s radnjama stranke kojoj se pridružuje. Pri razmatranju predmeta sud procjenjuje učinak takvih kontradiktornih radnji uzimajući u obzir i druge aspekte predmeta.

Međutim, odluka o tome obuhvaća li izvršnost presude odnos između umješača i suprotne stranke ne podliježe procjeni suda već se temelji isključivo na zakonskim odredbama.

Primjer takve odredbe je članak 32. stavak 2. *Zakona LXII iz 2009. o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti* u kojem se navodi sljedeće: „Područje primjene pravno obvezujuće presude kojom se odbija odštetni zahtjev oštećene stranke uključuje i nositelja police osiguranje kao i vlasnika vozila i vozača u slučajevima navedenima u članku 35. stavku 1. ako sud donese takvu presudu u sporu između oštećene stranke i osiguravajućeg društva, zastupnika za naplatu odštetnih zahtjeva, nacionalnog zavoda za osiguranje ili upravitelja fonda za odštetu.” (U prethodno navedenom članku 35. stavku 1. predviđeno je sljedeće: „Oštećena stranka može podnijeti tužbu upravitelju Fonda za naknadu štete radi isplate odštete za gubitak ili štetu koju su na državnom području Mađarske uzrokovali neosigurano motorno vozilo koje je prekršilo obvezu osiguranja, motorno vozilo kojim je upravljao nepoznati subjekt ili neidentificirano vozilo, ili za štetu i gubitak uzrokovane tijekom razdoblja privremenog isključenja utvrđenog u članku 26., podložno iznimkama navedenima u članku 36. Upravitelj Fonda za naknadu štete nadoknađuje štetu do iznosa utvrđenih u članku 13. stavku 1. Upravitelj Fonda za naknadu štete oštećenoj stranci nadoknađuje i štetu nastalu zbog gubitka koji je uzrokovalo motorno vozilo koje nije stavljeno u uporabu ili je povučeno iz uporabe.”) Prihvaćanje obavijesti trećoj strani ne znači da obaviještena treća strana priznaje obvezu prema osobi koja šalje obavijest. O pravnom odnosu između osobe koja šalje i obaviještene treće strane ne može se odlučivati u glavnom postupku (kojem je obaviještena treća strana pozvana pristupiti).

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Otvorite obrazac [Postupci izvršenja presude](#).

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi U Mađarskoj okružni sudovi (Járásbírószág) koji djeluju u sjedištu regionalnog suda (Törvényszék). U Peštanskoj županiji okružni sud u Budi, u Budimpešti središnji okružni sud u Budi.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

U Mađarskoj regionalni sudovi (Törvényszék). U Budimpešti regionalni sud glavnog grada Budimpešte (Fővárosi Törvényszék).

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

– u Mađarskoj: Vrhovni sud (putem zahtjeva za sudske preispitivanje prvostupanjskom sudu koji je donio spornu odluku).

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

– u Mađarskoj: članak 57. Uredbe br. 13. iz 1979. o međunarodnom privatnom pravu,

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

– u Mađarskoj: članci 58. – 60. (u vezi s obavješćavanjem treće strane) Zakona III. iz 1952. o Zakonu o parničnom postupku.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Sporazum između Narodne Republike Mađarske i Narodne Republike Bugarske o pravnoj pomoći u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Sofiji 16. svibnja 1966.,

Konvencija između Republike Cipra i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Budimpešti 30. studenoga 1981.,

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći i upravnopravnim odnosima u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Bratislavi 28. ožujka 1989., koji je na snazi između Češke i Slovačke,

Konvencija između Narodne Republike Mađarske i Francuske Republike o o pravnoj pomoći u građanskim i obiteljskim stvarima, o priznanju i izvršenju odluka te o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima te u pitanjima izručenja, potpisan u Budimpešti 31. srpnja 1980.,

Konvencija između Narodne Republike Mađarske i Helenske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Budimpešti 8. listopada 1979.,

Ugovor između Narodne Republike Mađarske i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o uzajamnoj pravnoj pomoći, potpisan 7. ožujka 1968., u pogledu Republike Hrvatske i Republike Slovenije,

Konvencija Narodne Republike Poljske i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Budimpešti 6. ožujka 1959. te

Ugovor između Narodne Republike Mađarske i Narodne Republike Rumunske o pravnoj pomoći u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Bukureštu 7. listopada 1958.

Posljednji put ažurirano: 27/02/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Austrija

Članak 65. stavak 3. — informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

1. Kako se općenito može opisati „obavijest trećoj osobi“?

„Obavijest trećoj osobi“ službena je obavijest o parnici u tijeku koju jedna od stranaka u postupku uručuje trećoj osobi koja do tog trenutka nije u nju bila uključena. Obavijest može uključivati zahtjev za sudjelovanje u parnici u svojstvu umješača. Podnositelj obavijesti sudu podnosi odgovarajući pisani dokument, koji potom sud službeno dostavlja trećoj osobi. Treća se osoba nije obvezna umiješati zbog obavijesti trećoj osobi, nego ima zakonito pravo odlučiti hoće li se priključiti postupku i ako da, kojoj će se stranci pridružiti. Treća osoba koja se priključi postupku ne postaje stranka u postupku, nego samo umješač, čije izjave i radnje ne smiju biti u suprotnosti s onima glavne stranke. Od umješača se ne može zahtijevati da snosi ikakve troškove. Međutim, ako glavna stranka dobije sudski spor, umješač ima pravo na to da mu suprotna stranka nadoknadi troškove.

Svatko kome je omogućeno da putem obavijesti trećoj osobi utječe na tijek postupka kao umješač može, čak i ako nije iskoristio tu mogućnost, temeljiti zahtjeve za naknadu štete na postupovnim pogreškama do kojih je došlo samo u pogledu dijela sudskog postupka koji je održan prije nego što se umiješao

ili na materijalnim pitanjima, čiju pojavu nije mogao spriječiti čak ni u svojstvu umješača ili, ako se nije umiješao u postupak, čiju pojavu nije mogao spriječiti. Svojom potporom umješač može pridonijeti uspjehu stranke kojoj se pridružio u parnici i na taj način izbjeći da protiv njega bude pokrenut regresni postupak ili barem poboljšati svoj položaj u takvoj parnici.

2. Koji su glavni učinci sudskih odluka na osobe kojima je dostavljena takva obavijest?

Pretpostavlja se da jedna od stranaka u parnici koja je u tijeku opravdano strahuje od nepovoljnog ishoda, ali da i opravdano očekuje da će u slučaju nepovoljnog ishoda moći podnijeti tužbu protiv treće osobe. Stoga je u interesu stranke koja podnosi obavijest trećoj osobi da ne izgubi početnu parnicu (pri čemu može pomoći umješač) ili, ako je izgubi, da dobije naknadu štete u naknadnom sudskom postupku protiv treće osobe u kojem će biti odlučeno u njezinu korist.

Istodobno podnositelj obavijesti činom podnošenja obavijesti sprečava obaviještenu treću osobu da u naknadnom sudskom postupku protiv njega podnese zahtjeve za naknadu štete na temelju postupovnih pogrešaka: Treća osoba kojoj je uručena obavijest trećoj osobi i stoga omogućeno da utječe na ishod postupka može temeljiti zahtjeve za naknadu štete na postupovnim pogreškama do kojih je došlo samo u pogledu dijela sudskog postupka koji je održan prije nego što se umiješala ili na materijalnim pitanjima, čiju pojavu nije mogla spriječiti čak ni u svojstvu umješača. Umješač može iznositi argumente i podnositi postupovne dokumente pod uvjetom da time ne proturječi glavnoj stranci. U slučaju naknadnog spora između glavne stranke i umješača, učinci konačne sudske odluke u prethodnom postupku protežu se na umješača ili na one koji se, unatoč pozivu, nisu umiješali u postupak u smislu da te osobe, kao stranke u naknadnom sporu, ne smiju proturječiti ključnim elementima odluke donesene u početnoj parnici.

3. Obavijest trećoj osobi nema obvezujući učinak na odlučivanje o pravnim pitanjima u glavnom sporu.

4. Ishod početne parnice nije obvezujući ako je umješač bio onemogućen u iznošenju argumenata zbog stanja u kojem se nalazio spor u trenutku u kojem se umješač u njega uključio ili zbog izjava i radnji glavne stranke (na primjer, zbog toga što stranka nije pobijala određene činjenice ili tvrdnje).

5. Kao što je navedeno, učinci obavijesti trećoj osobi primjenjuju se bez obzira na to je li se treća osoba uključila u (glavni) postupak u svojstvu umješača.

6. Obavijest trećoj osobi nema učinka na odnos između treće osobe i protivnika stranke koja podnosi obavijest trećoj osobi, osim ako se treća osoba umiješa na strani protivnika.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Potražite povezane informacije koje je dostavila Austrija, a koje se nalaze na europskom portalu e-pravosuđe pod odjeljcima „Pokretanje sudskog postupka”, „Izvršenje sudskih odluka” i „Postupci izvršenja presude” na [ovoj URL adresi](#).

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi

– u Austriji, okružni sud (*Bezirksgericht*) pred kojim se vodi postupak izvršenja. U slučaju zahtjeva za donošenje odluke o tome da ne postoje razlozi za nepriznavanje (članak 36. stavak 2.) i u slučaju zahtjeva za odbijanje priznavanja (članak 45.) nadležan je okružni sud prema mjestu boravišta ili sjedišta stranke koja je obvezana odlukom.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

– u Austriji, viši regionalni sud (*Landesgericht*) putem okružnog suda (*Bezirksgericht*) pred kojim se vodi postupak izvršenja.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

– u Austriji, Vrhovni sud (*Oberste Gerichtshof*) putem okružnog suda (*Bezirksgericht*) pred kojim se vodi postupak izvršenja.

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Prihvaćen je jedino njemački jezik.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

– u Austriji: članak 99. Zakona o sudskoj nadležnosti (*Jurisdiktionsnorm*).

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

– u Austriji: članak 21. Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung*).

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Konvencija između Njemačke i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, nagodbi i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beču 6. lipnja 1959.,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Republike Austrije o pravnoj pomoći u građanskim stvarima i ispravama, potpisan u Sofiji 20. listopada 1967.,

Konvencija između Belgije i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beču 16. lipnja 1959.,

Konvencija između Ujedinjene Kraljevine i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beču 14. srpnja 1961., s Protokolom kojim se izmjenjuje, potpisanim u Londonu 6. ožujka 1970.,

Konvencija između Nizozemske i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Haagu 6. veljače 1963.,

Konvencija između Francuske i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beču 15. srpnja 1966.,

Konvencija između Luksemburga i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Luxembourg 29. srpnja 1971.,

Konvencija između Italije i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, sudskih nagodbi i javnih isprava, potpisana u Rimu 16. studenoga 1971.,

Konvencija između Austrije i Švedske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisana u Stockholmu 16. rujna 1982.,

Konvencija između Austrije i Španjolske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka, nagodbi i izvršnih javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beču 17. veljače 1984.,

Konvencija između Finske i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisana u Beču 17. studenoga 1986.,

Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Austrije o uzajamnoj pravosudnoj suradnji, potpisan u Beču 16. prosinca 1954.,

Konvencija između Narodne Republike Poljske i Republike Austrije o uzajamnim odnosima u građanskim stvarima i o ispravama, potpisana u Beču 11. prosinca 1963.,

Konvencija između Socijalističke Republike Rumunjske i Republike Austrije o pravnoj pomoći u građanskom i obiteljskom pravu te o valjanosti i uručivanju pismena i njezin priloženi Protokol, potpisana u Beču 17. studenoga 1965.

Posljednji put ažurirano: 25/03/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Poljska

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

1. Kako se općenito može opisati obavijest trećoj osobi?

U Poljskoj je obavijest trećoj osobi uređena člancima 84. i 85. Zakona o parničnom postupku. Taj se koncept na poljskom naziva *przypozwanie*.

Podrazumijeva mogućnost stranke da pozove budućeg protivnika da se priključi postupku jer bi odluka nepovoljna za stranku mogla rezultirati time da treća osoba podnese tužbu (koja proizlazi iz npr. sporazuma o jamstvu) protiv stranke. Stoga stranka podnosi podnesak koji se dostavlja trećoj osobi, a ona se potom može izjasniti hoće li se priključiti postupku kao pomoćni umješač.

2. Koji su glavni učinci sudskih odluka na osobe kojima je upućena takva obavijest?

Ona ne znači da osoba koja je predmet zahtjeva automatski postaje stranka u postupku koji je u tijeku. Ta se osoba u postupak uključuje kao pomoćni umješač (članci od 76. do 78. Zakona o parničnom postupku). Uz suglasnost stranaka pomoćni umješač može zauzeti mjesto stranke kojoj se priključio. U suprotnom sudska odluka ima izravan učinak (ali, u slučaju obavijesti trećoj osobi, samo ako je u skladu s prirodom pobijanog odnosa ili relevantnom zakonskom odredbom).

3. Ima li pravna procjena u glavnom postupku obvezujući učinak?

Ako se treća osoba ne priključi postupku unatoč tome što je to od nje zatraženo, ostaje bez mogućnosti da u svakom naknadnom postupku iznosi tvrdnje da je u prvom postupku došlo do propusta (članak 82. u vezi s člankom 85. Zakona o parničnom postupku).

4. Imaju li utvrđene činjenice koje treća osoba nije mogla pobijati u glavnom postupku obvezujući učinak, primjerice jer ih stranke nisu osporile?

Davanje obavijesti trećoj osobi i zahtijevanje njezina sudjelovanja i u njezinom je interesu jer može pridonijeti pozitivnom ishodu, što može učiniti sve naknadne postupke suvišnima.

5. Proizvodi li obavijest trećoj osobi učinke bez obzira na to je li se treća osoba uključila u glavni postupak ili ne?

Ako se treća osoba ne priključi postupku unatoč tome što je to od nje zatraženo, ostaje bez mogućnosti da u svakom naknadnom postupku iznosi tvrdnje da je u prvom postupku došlo do propusta (članak 82. u vezi s člankom 85. Zakona o parničnom postupku).

6. Ima li obavijest trećoj osobi utjecaja na odnos između treće osobe i protustranke podnositelja obavijesti?

Ako treća osoba od koje je zatraženo da se priključi postupku to učini, postaje pomoćni umješač i može, uz suglasnost stranaka, zauzeti mjesto stranke kojoj se priključila.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Članak 74. – Opis nacionalnih pravila i postupaka koji se odnose na izvršenje nalazi se u odjeljku [Procedury służące wykonaniu orzeczenia](#) (Postupci izvršenja presude).

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi

Regionalni sud [sąd okręgowy] u mjestu boravišta ili sjedišta dužnika ili, ako takav sud ne postoji, regionalni sud na čijem se području nadležnosti postupak izvršenja provodi ili će se provesti.

U slučaju zahtjeva za odbijanje priznavanja:

regionalni sud [sąd okręgowy] nadležan za predmet riješen sudskom odlukom ili na čijem se području nalazi nadležni okružni sud [sąd rejonowy] ili, ako ne postoji, Regionalni sud u Varšavi.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

Žalbeni sud [sąd apelacyjny] putem regionalnog suda [sąd okręgowy].

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

Vrhovni sud [Sąd Najwyższy] putem žalbenog suda [sąd apelacyjny].

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

Članak 11037. stavak 4. i članak 1110. Zakona o parničnom postupku ako se njima predviđa nadležnost poljskih sudova isključivo na temelju jedne od sljedećih pojedinosti u vezi s podnositeljem: poljsko državljanstvo, prebivalište, boravište ili registrirano sjedište u Poljskoj.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Članci 84. i 85. Zakona o parničnom postupku koji se odnose na obavijest trećoj osobi.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Konvencija između Narodne Republike Poljske i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisana u Budimpešti 6. ožujka 1959.,

Konvencija između Narodne Republike Poljske i Federativne Narodne Republike Jugoslavije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisana u Varšavi 6. veljače 1960., trenutačno na snazi između Poljske i Slovenije te između Poljske i Hrvatske,

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Narodne Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Varšavi 4. prosinca 1961.,

Konvencija između Narodne Republike Poljske i Republike Austrije o uzajamnim odnosima u građanskim stvarima i o ispravama, potpisana u Beču 11. prosinca 1963.,

Konvencija između Narodne Republike Poljske i Helenske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisana u Ateni 24. listopada 1979.,

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Narodne Republike Poljske o pravnoj pomoći i uređivanju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Varšavi 21. prosinca 1987., i dalje na snazi između Poljske i Češke Republike te između Poljske i Slovačke,

Konvencija između Narodne Republike Poljske i Talijanske Republike o pravnoj pomoći, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisana u Varšavi 28. travnja 1989.,

Sporazum između Republike Poljske i Republike Litve o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Varšavi 26. siječnja 1993.,

Sporazum između Republike Latvije i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Rigi 23. veljače 1994.,

Konvencija između Republike Cipra i Republike Poljske o pravnoj suradnji u građanskim i kaznenim stvarima, potpisana u Nikoziji 14. studenoga 1996.,

Sporazum između Republike Estonije i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Tallinnu 27. studenoga 1998.,

Ugovor između Rumunjske i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim stvarima, potpisan u Bukureštu 15. svibnja 1999.

Posljednji put ažurirano: 28/02/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Portugal

Članak 65. stavak 3. – informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Mjera izvršenja pravni je postupak koji pokreće vjerovnik ili stranka koja traži izvršenje protiv dužnika ili tuženika u kojem vjerovnik traži od suda da izvrši obvezu na koju ima pravo. Mjere izvršenja temelje se na pretpostavci da je predmetno pravo prethodno bilo proglašeno ili priznato na temelju **naloga za izvršenje**. Tim se mjerama nastoji osigurati prisilno ispunjavanje obveze putem ovlasti države. U **nalogu za izvršenje** utvrđuju se pravne činjenice na kojima se temelji zahtjev stranke koja traži izvršenje i pruža stupanj sigurnosti koji je potreban za primjenu mjera prisile protiv tuženika. U Zakonu o parničnom postupku (*Código de Processo Civil*) sljedeći su dokumenti utvrđeni kao nalozi za izvršenje:

a) Presude: presude predstavljaju naloge za izvršenje tek nakon što postanu pravomoćne, osim ako žalba podnesena protiv presude ima samo devolutivan učinak. Odluke arbitražnog suda (*tribunal arbitral*) izvršne su pod istim uvjetima kao i odluke redovnih sudova (članak 47. Zakona 63/2011 od 14. prosinca 2011.).

b) Dokumenti koje sastavlja ili ovjerava javni bilježnik ili bilo koje drugo tijelo ili stručnjak koji za to imaju ovlasti, a kojima se utvrđuje ili priznaje bilo koja obveza: to uključuje vjerodostojne dokumente (dokumenti koje u skladu s pravnim formalnostima sastavlja javna tijela u okviru njihovih ovlasti ili područja djelovanja koje im dodijeli javni bilježnik ili drugi javni dužnosnik kojeg je država za to ovlastila) i ovjerene dokumente (dokumenti koje sastave privatne osobe, a zatim ih potvrdi javni bilježnik ili drugo tijelo ili stručnjak s odgovarajućim ovlastima).

c) Financijska odobrenja, čak i ako nisu osigurana, pod uvjetom da su činjenice na kojima se odnosi temelje navedene u samom odobrenju ili u nalogu za izvršenje: primjerice trasirana i vlastita mjenica ili ček.

d) Dokumenti koji su postali izvršni posebnom odredbom: primjerice, sudski nalog kojem se prilaže nalog za izvršenje (članci od 6. do 8. Zakonskog dekreta br. 32/2003 od 17. veljače 2003. i članci od 7. do 21. Zakonskog dekreta br. 269/98 od 1. rujna 1998.).

Kako bi se obveza provela, ona mora biti **sigurna** (tj. određene naravi – *an debeat*), **dospjela** (tj. prošao je datum dospijanja ili je obveza automatski nastala kad dužnik zaprimi zahtjev) i **neto vrijednosti** (tj. utvrđenog iznosa – *quantum debeat*).

Različiti **oblici postupka** primjenjuju se u skladu sa **svrhom izvršenja** (plaćanje određenog iznosa, isporuka određenog predmeta, izvršenje ili neizvršenje određenih radnji). Uvijek kad je zakonom propisan oblik **posebnog postupka izvršenja** (npr. postupak izvršenja obveza uzdržavanja), primjenjuje se ovaj oblik. U svim slučajevima na koje se ne primjenjuje poseban oblik postupka upotrebljava se **opći oblik**. **Opći postupak izvršenja** može biti **skraćeni** ili **redovan**, ovisno o svrsi izvršenja i vrsti naloga za izvršenje.

Tijela nadležna za izvršenje sudski su izvršitelji i sudovi (sudac i tajništvo suda). **Sudski izvršitelj** provodi sve mjere izvršenja koje nisu dodijeljene tajništvu suda ili koje su u nadležnosti suca, kao što su pozivi, obavijesti, publikacije, pretraživanja baze podataka, zapljene i njihova registracija, nagodbe i plaćanja.

Sudac mora provesti sve postupovne radnje u skladu s načelom prava suca ili koje su suprotne temeljnim pravima stranaka ili trećih strana. **Tajništvo suda** zaduženo je za administrativne aspekte i osigurava pravilnu provedbu postupaka izvršenja.

Kad je riječ o **ograničenjima u pogledu izvršenja na temelju zaštite dužnika**, treba napomenuti da je **zapljen** uobičajena mjera izvršenja za plaćanje određenog iznosa. Ona se sastoji od pravnog oduzimanja imovine koja pripada stranci protiv koje se zahtijeva izvršenje radi prodaje te imovine i upotrebe prihoda od prodaje kako bi se ispunila obveza koja se izvršava. U načelu sva imovina koja može biti zaplijenjena, a koja pripada dužniku odgovornom za nepodmireni dug, prema materijalnom pravu može biti predmetom izvršenja. Međutim, pravom se iz dužnikove imovine, u cijelosti ili djelomično, isključuju određena imovina ili prava koji mogu biti zaplijenjeni i to na temelju **apsolutnog** ili **relativnog imuniteta od zapljene** ili **potpunog** ili **djelomičnog imuniteta od zapljene**. Usto, zapljena mora biti ograničena na imovinu koja je potrebna za plaćanje nepodmirenog duga i pokriti sve predvidljive troškove povezane s njegovim izvršenjem.

U Zakonu o parničnom postupku utvrđuju se **ograničenja u pogledu izvršenja na temelju isteka i zastare**. Ta ograničenja služe kao osnova za protivljenje izvršenju putem postupovnog koraka koji je poznat kao „prigovor na izvršenje zapljenom”, ali samo ako su istek ili zastara kasnijeg datuma od zaključenja rasprave u deklaratornom aktu.

U pravilu, sva tuđiva prava ili prava koja nisu izuzeta zakonom **podliježu zastari** ako se ne izvrše u roku koji je utvrđen zakonom.

Sudovi se ne mogu pozivati na zastaru po službenoj dužnosti. Na nju se stoga mora pozvati osoba kojoj ona koristi, njezin zastupnik ili Ured javnog tužitelja (*Ministerio Público*).

Nakon isteka roka zastare korisnik (tj. dužnik) može odbiti ispuniti obvezu ili se na bilo koji način usprotiviti ostvarenju zastarjelog prava.

Uobičajeni rok zastare iznosi 20 godina, ali predviđeni su i kraći rokovi. **Rokovi zastare mogu se prekinuti ili obustaviti**. Razlika je u tome što do obustave dolazi na temelju zakona i neovisno o volji vjerovnika, dok prekid ovisi o mjerama koje je vjerovnik poduzeo u tu svrhu.

Kad je riječ o **trajanju prekida zastare**, ako je do prekida došlo zbog poziva, obavijesti ili jednakovrijednog akta ili sporazuma o arbitraži, novi rok zastare počinje tek nakon što donesena odluka o zaključenju postupka postane pravomoćna.

Nakon isteka roka zastare korisnik može odbiti ispuniti obvezu ili se na bilo koji način usprotiviti ostvarenju zastarjelog prava. Međutim, ako dužnik postupava po vlastitoj volji u pogledu zastarjele obveze, ne može naknadno zahtijevati povrat, čak i ako nije bio upoznat sa zastarom.

Kad je riječ o **pozivanju na zastaru**, to mogu učiniti samo vjerovnici i treće strane s opravdanim interesom u pogledu zastare, čak i ako je se dužnik odrekne. U slučaju odricanja od zastare vjerovnici se na nju mogu pozvati samo ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u građanskom pravu za postupak pobijanja dužnikovih radnji (*actio pauliana*). Ako se podigne optužnica protiv dužnika, a on se ne pozove na rokove zastare i bude osuđen, konačna odluka ne utječe na priznato pravo njegovih vjerovnika.

S obzirom na **istek**, kad zakonom ili voljom stranaka treba ostvariti pravo u određenom roku, primjenjuju se pravila o isteku, osim ako se zakon izričito odnosi na zastaru. Istek se može spriječiti samo provođenjem bilo koje mjere koja prema zakonu ili ugovoru ima preventivni učinak unutar zakonskog ili ugovornog roka.

Podnošenjem deklaratorne tužbe ili pokretanjem mjere izvršenja sprečava se istek roka, bez potrebe da se dužniku dostavi obavijest. Razdoblje isteka može se obustaviti ili prekinuti samo u slučajevima kad je to predviđeno zakonom i, ako se zakonom ne odredi neki drugi određeni datum, razdoblje isteka počinje u trenutku kad se prava mogu zakonito ostvariti. Sud procjenjuje istek po službenoj dužnosti i na njega se može pozivati u bilo kojoj fazi postupka u slučaju

neotuđivih prava. Ako se izvršenje pokreće na temelju otuđivih prava, na istek se mora pozvati osoba kojoj on koristi (u načelu, dužnik/stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje).

Za dodatne i detaljnije informacije posjetite stranicu [Postupci za izvršenje sudskih odluka – Portugal](#).

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi

Sudovi nadležni za postupke povodom zahtjeva iz članka 36. stavka 2., članka 45. stavka 4. i članka 47. stavka 1. te za odlučivanje o njima jesu:

– središnji građanski odjel (*Juízo Central Cível*) nadležnog okružnog suda, ako postoji ili

– lokalni građanski odjel (*Juízo Local Cível*) ili, ako takav odjel ne postoji, lokalni odjel za opća pitanja (*Juízo Local de Competência Genérica*) nadležnog okružnog suda.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

U skladu s člankom 49. stavkom 2. žalbe protiv odluka o zahtjevima za odbijanje izvršenja podnose se **žalbenom sudu** (*Tribunal da Relação*).

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

Sve naknadne žalbe podnose se **Vrhovnom sudu** (*Supremo Tribunal de Justiça*).

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

Nije primjenjivo. Prihvaća se samo portugalski jezik.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

Pravila o nacionalnoj nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. nalaze se u:

– **članku 63. stavku 1. Zakona o pamičnom postupku**, kojim se utvrđuje izvanteritorijalna nadležnost sudova, konkretno suda u mjestu u kojem se nalazi sjedište podružnice, agencije, ureda, delegacije ili predstavništva (ako se nalaze u Portugalu), u slučajevima u kojima je podnesen zahtjev za uručenje u glavnom uredu (ako se nalazi u inozemstvu) i

– **članku 10. Zakona o postupku u radnim sporovima** (*Código de Processo do Trabalho*), kojim se utvrđuje izvanteritorijalna nadležnost sudova, konkretno suda u mjestu boravišta podnositelja zahtjeva u postupcima koji se odnose na ugovore o radu, a koje je zaposlenik pokrenuo protiv poslodavca.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Konvencija između Čehoslovačke i Portugala o priznavanju i izvršenju sudskih odluka, potpisana u Lisabonu 23. studenoga 1927.

Posljednji put ažurirano: 08/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Slovenija

Članak 65. stavak 3. — informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

1. Kako se općenito može opisati obavijest trećoj osobi?

Litis denuntiatio je službena obavijest trećoj osobi o parnici koja je u tijeku. Uz nju se trećoj osobi može poslati i pozivnica za priključivanje sudskom postupku. Cilj je zajamčiti prava i učinke koji su priznati na temelju građanskog prava za tužitelja ili tuženika. Podnositelj obavijesti (stranka u postupku) šalje obavijest sudu, koji je dostavlja trećoj osobi, koja je slobodna odlučiti hoće li se priključiti ili ne. U skladu sa slovenskim pravom sud ne odlučuje o tome je li zahtjev stranke za službeno obavješćivanje treće osobe opravdan. Čak i ako se treća osoba priključi, ona neće biti stranka u sporu i u tom se sporu ne može odlučivati o njezinu odnosu s bilo kojom od stranaka u glavnom postupku. Treća osoba može poduprijeti bilo koju od stranaka u glavnom postupku. Ako su ispunjeni uvjeti, ta se osoba može priključiti postupku kao umješač. Na taj način može pridonijeti uspjehu stranke kojoj se pridružio u parnici i izbjeći da protiv njega bude pokrenut naknadni (regresni) postupak ili poboljšati svoj položaj u takvoj naknadnoj parnici. Treća osoba nema pravo zahtijevati prekid započetog postupka, produljenje rokova ni odgodu saslušanja.

2. Koji su glavni učinci sudskih odluka na osobe kojima je upućena takva obavijest?

Zahvaljujući obavijesti trećoj osobi njezin je podnositelj zaštićen od određenih zahtjeva za naknadu štete koje bi inače mogao očekivati od treće osobe.

(Treća) osoba kojoj obavijest trećoj osobi omogućuje da utječe na ishod postupka više, u načelu, ne može podnositi zahtjeve za naknadu štete utemeljene na postupovnim pogreškama koje je učinio podnositelj obavijesti. Usto, u slučaju naknadnog regresnog postupka između podnositelja obavijesti i osobe koja je obaviještena o glavnom postupku potonja ne može iznositi argumente i činjenice protiv podnositelja obavijesti koji su u suprotnosti s bitnim (činjeničnim) elementima odluke donesene u glavnom postupku.

3. Obvezujućeg učinka međutim nema u pogledu pravne procjene u glavnom postupku.

4. Obvezujućeg učinka nema ni u pogledu utvrđenih činjenica koje treća osoba nije mogla pobijati u glavnom postupku, primjerice jer ih stranke nisu osporile.

5. Obavijest trećoj osobi proizvodi učinke bez obzira na to je li se treća osoba uključila u glavni postupak ili ne.

6. Obavijest trećoj osobi nema utjecaja na odnos između treće osobe i suprotne stranke podnositelja obavijesti, osim ako se treća osoba odlučila pridružiti suprotnoj stranci.

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi

– u Sloveniji: okružni sud.

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

– u Sloveniji: okružni sud.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

– u Sloveniji: Vrhovni sud Republike Slovenije.

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

– u Sloveniji: sljedeći sudovi uz slovenski prihvaćaju i jedan od jezika nacionalnih manjina:

Okružni sud u Kopru: talijanski;

Lokalni sud u Kopru: talijanski;

Lokalni sud u Piranu: talijanski;

Lokalni sud u Lendavi: mađarski.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

– u Sloveniji: članak 58. Zakona o međunarodnom privatnom pravu i postupku (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*).

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

– u Sloveniji: članak 204. Zakona o o parničnom postupku (*Zakon o pravdnem postopku*), kojim je uređena obavijest trećoj osobi.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Austrije o uzajamnoj pravosudnoj suradnji, potpisan u Beču 16. prosinca 1954.,

Konvencija između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Talijanske Republike o uzajamnoj pravosudnoj suradnji u građanskim i upravnim stvarima, potpisana u Rimu 3. prosinca 1960.,

Konvencija između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Kraljevine Grčke o uzajamnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, potpisana u Ateni 18. lipnja 1959.,

Konvencija između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Poljske o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisana u Varšavi 6. veljače 1960.,

Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Čehoslovačke Socijalističke Republike o reguliranju pravnih odnosa u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, potpisan u Beogradu 20. siječnja 1964.,

Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Republike Cipra o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Nikoziji 19. rujna 1984.,

Sporazum između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Bugarske o uzajamnoj pravnoj pomoći, potpisan u Sofiji 23. ožujka 1956.,

Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Rumunjske o pravnoj pomoći, potpisan u Beogradu 18. listopada 1960. i njegov Protokol,

Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnoj pravnoj pomoći, potpisan u Beogradu 7. ožujka 1968.,

Ugovor između Republike Slovenije i Republike Hrvatske o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Zagrebu 7. veljače 1994.,

Konvencija između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Francuske Republike o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Parizu 18. svibnja 1971.

Posljednji put ažurirano: 28/02/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevide je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uredba Bruxelles I. (preinaka) - Slovačka

Članak 65. stavak 3. — informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz članka 65. stavka 2. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 74. — opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi s izvršenjem

Posjetite stranice [Postupci izvršenja presude](#).

Članak 75. točka (a) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 36. stavku 2., članku 45. stavku 4. i članku 47. stavku 1. podnose zahtjevi
—u Slovačkoj: okružni sud („Okresný súd“).

Članak 75. točka (b) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja

—u Slovačkoj: regionalni sud putem okružnog suda čija je odluka predmet žalbe.

Članak 75. točka (c) — imena i kontaktni podaci sudova kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek

—u Slovačkoj: daljnja žalba („dovolanie“) pred Vrhovnim sudom Slovačke Republike („Najvyšší súd Slovenskej republiky“). Daljnje se žalbe moraju podnijeti preko okružnog suda („Okresný súd“) protiv čije se odluke podnosi žalba.

Članak 75. točka (d) — jezici prihvatljivi za prijevode potvrda koje se odnose na sudske odluke, vjerodostojne isprave i sudske nagodbe

—u Slovačkoj: Češka.

Članak 76. stavak 1. točka (a) — pravila o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2. Uredbe

—u Slovačkoj: članci od 37. do 37.e Zakona br. 97/1963 o međunarodnom privatnom pravu i povezani Poslovník.

Članak 76. stavak 1. točka (b) — pravila o obavješćivanju trećih strana iz članka 65. Uredbe

Nije primjenjivo.

Članak 76. stavak 1. točka (c) — konvencije iz članka 69. Uredbe

Sporazum između Narodne Republike Bugarske i Čehoslovačke Socijalističke Republike o pravnoj pomoći i uređivanju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Sofiji 25. studenoga 1976.

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Republike Cipra o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Nikoziji, 23. travnja 1982.

Ugovor između Češke Republike i Slovačke Republike o pravnoj pomoći koju pružaju pravosudna tijela te o uređenju određenih pravnih odnosa u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Pragu 29. listopada 1992.

Ugovor između Vlade Čehoslovačke Socijalističke Republike i Vlade Francuske Republike o pravnoj pomoći i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim, obiteljskim i trgovačkim stvarima, potpisan u Parizu 10. svibnja 1984.

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Helenske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Ateni 22. listopada 1980.

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o reguliranju pravnih odnosa u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, potpisan u Beogradu, 20. siječnja 1964.

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Narodne Republike Mađarske o pravnoj pomoći i uređivanju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Bratislavi 28. ožujka 1989.

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Narodne Republike Poljske o pravnoj pomoći i uređenju pravnih odnosa u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Varšavi 21. prosinca 1987.

Ugovor između Narodne Republike Rumunjske i Čehoslovačke Republike o pravnoj pomoći u građanskim, obiteljskim i kaznenim stvarima, potpisan u Pragu 25. listopada 1958.

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Kraljevine Španjolske o pravnoj pomoći, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisan u Madridu 4. svibnja 1987.

Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Talijanske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Pragu 6. prosinca 1985.

Posljednji put ažurirano: 06/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.